

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 67 i 82 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanego dalej „TFUE”) należy interpretować w ten sposób, że stoją one w sprzeczności z przeprowadzeniem przewidzianego w przepisach krajowych postępowania karnego czy też innej procedury krajowej, które miałyby za przedmiot „uznanie” czy też modyfikację w państwie członkowskim skuteczności wyroku wydanego przez zagraniczny sąd – w efekcie których należałoby traktować ten wydany przez zagraniczny sąd wyrok tak, jakby został wydany przez sąd krajowy – w odniesieniu do oskarżonego, którego sprawa karna została już ostatecznie i prawomocnie osądzona w wyroku wydanym przez sąd krajowy w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej?
- 2) Czy procedura uregulowana przez państwo członkowskie Unii, a konkretnie – zawarty w § § 46–48 węgierskiej ustawy XXXVIII z 1996 r. „celem uznania skuteczności” na Węgrzech [wydanych przez zagraniczne sądy orzeczeń skazujących] przepis dotyczący przeprowadzonego postępowania karnego, które zostało zakończone wydaniem prawomocnego orzeczenia (odnoszącego się do tej samej osoby i tego samego czynu zabronionego) w innym państwie członkowskim, pomimo tego, że procedura ta nie ma w rzeczywistości na celu wykonania takiego wyroku, lecz uwzględnienie tego orzeczenia w postępowaniach karnych, które mogą być prowadzone w przyszłości, jest – w świetle decyzji ramowej Rady 2008/675/WSiSW z dnia 24 lipca 2008 r.⁽¹⁾ – zgodna z ustanowioną w art. 50 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz w art. 54 Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen zasadą „non bis in idem”?

⁽¹⁾ Decyzja ramowa Rady 2008/675/z dnia 24 lipca 2008 r. w sprawie uwzględniania w nowym postępowaniu karnym wyroków skazujących zapadłych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. 2008, L 220, s. 32).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud
(Republika Czeska) w dniu 14 lipca 2016 r. – M/Ministerstvo vnitra**

(Sprawa C-391/16)

(2016/C 350/20)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: M

Druga strona postępowania: Ministerstvo vnitra

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 14 ust. 4 i 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE⁽¹⁾ z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony jest nieważny z tej przyczyny, że przepis ten narusza art. 18 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 78 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz zasady ogólne prawa Unii, o których mowa w art. 6 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej?

⁽¹⁾ Dz.U. L 337, s. 9.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București
(Rumunia) w dniu 13 lipca 2016 r. – Marcu Dumitru/Agentia Națională de Administrare Fiscală
(ANAF), Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București**

(Sprawa C-392/16)

(2016/C 350/21)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel București